

Christian B., 7, Pohjois-Hollanti, Alankomaat

Aiemmin tänä vuonna luku- ja kirjoituskaverini tuli luokkaan alakuloisena. Hän oli tehnyt virheitä matematiikantehtävissään. Hän sanoi: ”Minä olen surkea.”

Olin huolissani ystävästäni, joten kerroin hänelle kaiken Jeesuksesta ja siitä, kuinka Hän rakastaa meitä. Sanoin hänelle, että se tarkoittaa, ettemme me ole surkeita! Sitten lauloin hänelle ”Oon lapsi Jumalan”. Hän piti siitä ja kysyi minulta, missä opin näitä asioita. Selitin, että meidän perhe käy joka viikko kirkossa ja

että opin paljon Jeesuksesta Alkeisyhdistyksessä.

Sinä iltana hän kertoi äidilleen keskustelustamme. Hän kysyi äidiltään, voisivatko he tulla kirkkoon meidän perheen kanssa. Hänen äitinsä vastasi kyllä!

Ystäväni istui vieressäni sakramenttikokouksessa heti sinä sunnuntaina! Nyt hän käy kanssani kirkossa melkein joka viikko. Hän ja hänen vanhempansa oppivat koko ajan enemmän Jeesuksen Kristuksen evankeliumia lähetyssaarnaajilta ja muilta perheiltä seurakunnassamme.

Olen hyvin iloinen siitä, että pystyin noudattamaan Vapahtajan esimerkkiä ja lohduttamaan surullista ystäväni. Päittääpä hänen perheensä mennä kasteelle tai ei, parasta on, että nyt hän tietää, että Jumala ja Jeesus rakastavat häntä kaikesta huolimatta! ■

Kaikesta huolimatta!

